

BOLSZEWICY STRACILI WCZORAJ 77 SAMOLOTÓW

Operacje ofensywne na zachodnim froncie tunezańskim osiągnęły zamierzone cele. — Nieprzyjacielskie ataki na froncie południowym spełzły na niczym. — Trzy bolszewickie okręty zaopatrzeniowe zatopiono. — 8 samolotów brytyjskich zestrzelono na wybrzeżu Kanału. — Pomyślny atak lotniczy na Aberdeen

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 22 kwietnia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na froncie wschodnim przy miejscowej działalności bojowej dzień naogół minął spokojnie. Bolszewicy stracili wczoraj 77 samolotów, z czego 20 w walkach powietrznych z fińskimi myśliwcami. Dwa niemieckie samoloty zaginęły.

Podczas ponownego natarcia lekkich niemieckich morskich sił zbrojnych na sowiecki ruch dostaw wzdłuż wybrzeża Kaukazu zatopiono trzy nieprzyjacielskie statki zaopatrzeniowe.

Na zachodnim odcinku tuneńskiego frontu własna akcja ofensywna osiągnęła zamierzone cele. Nieprzyjaciel ponosił ciężkie straty. Liczba zdobyczy i jeńców nie została jeszcze ustalona. Na froncie południowym

również wczoraj nieprzyjacielskie ataki wspierane przez bardzo silny ogień artyleryjski załamały się wobec niewzruszonego oporu niemieckich i włoskich wojsk. Własne przeciwataki w rozmaitych miejscach frontu były pomyślne.

Lotnictwo atakowało pomyślnie w nocy miejsca postoju statków w portach Algieru i podczas ataku na nieprzyjacielski konwój ciężko trafiło większy frachtowiec.

Na wybrzeżu Kanału niemieckie myśliwce zestrzeliły bez

własnych strat 8 brytyjskich samolotów, wśród nich 6 bombowców.

Zespół ciężkich niemieckich samolotów bojowych obrzucił ubiegłej nocy bombami kruszącymi i zapalającymi z nieznacznej wysokości obszar portu i miasta Aberdeen. Podczas dwoma falami przeprowadzonego ataku spowodowano przez celne trafienia bomb poważne szkody wśród ważnych urządzeń wojennych tego wybitnego portu zaopatrzeniowego. Wszystkie samoloty powróciły.

Wskutek następnej zameldowanych zestrzeleń, dokonanych przez jednostki niemieckiej marynarki wojennej, straty nieprzyjaciela podczas ataku na Szczecin i Rostok w nocy na d. 21. IV. podwyższyły się łącznie do 39 bombowców.

F.ński komunikat wojenny

HELSINKI. (DNB). Fiński komunikat sił zbrojnych z dnia 21 kwietnia brzmi:

Na lądzie miejscowa działalność artyleryjska i wywiadowcza.

Wczoraj wieczorem we wschodniej części Zatoki Fińskiej zestrzeliła marynarka i obrona nadbrzeżna jeden samolot bojowy typu J. L. Dzisiaj rano zestrzelono jeszcze dwa samoloty wywiadowcze.

Ponadto stwierdzono, że masyżyna, którą uszkodzono nad przesmykiem karelskim 14. IV. uległa zniszczeniu.

Ostatniej nocy zaatakował nieprzyjaciel miasto Kotka kilkoma falami — razem w sile 20 samolotów.

Silny ogień artylerii przeciwlotniczej zmusił nieprzyjaciela do zrzucenia bomb poza obszarem miasta. Wyrządzone szkody są nieznaczne.

Na przyczółku mostowym Kubań na froncie wschodnim zniweczono bolszewickie próby przełamania

BERLIN (DNB). Rozpoczęły przez bolszewików atak na przyczółku mostowym Kubań na froncie wschodnim przy wykorzystaniu lepszych warunków atmosferycznych został po czterodniowych zaciętych walkach obronnych zniweczony, dzięki oporowi wojsk niemieckich i rumuńskich.

Po nieudanych poprzednich atakach na północny odcinek frontu przegrupował nieprzyjaciel swoje siły i zaatakował na nowo od wschodu w kierunku na Krymską.

Jednocześnie dalsze grupy bojowe próbowały posunąć się naprzód w niskim terenie błotnistym rzeki Kubań i przekroczyć od północy całe pławisko rozgałęzień rzecznych, rozległych kałuż i terenów porośniętych trzciną, aby przez tę akcję wesprzeć główne uderzenie prowadzone od wschodu.

Podczas gdy te operacje w białych Kubań oddziały zostały pobite w poszczególnych zaciętych walkach, na wschód od Krymskiej rozwinięły się uporczywe walki obronne. Po wystrzeleniu okragło 6.800 pocisków, rozpoczęły szturmowe dywizje sowieckie przy współudziale silnych oddziałów pancernych i samolotów bojowych na niemieckie stanowiska.

Po kilkugodzinnych ciężkich walkach udało się w końcu wrogości i wzmocnieniu klinów oddziałów pancernych wdrzeć się na

wschód od Krymskiej na głębokość trzech kilometrów.

W przeciwnym kierunku zostało jednak miejsce włamania zaryglowane, a przez zacięty opór poszczególnych gniazd obronnych wielkie ilości piechoty zostały odcięte od oddziałów pancernych, przez co wróg nie mógł wykorzystać swego początkowego sukcesu.

Wprawdzie toczyły się czołgi sowieckie nieustannie na niemieckie pozycje, a także sowiecka piechota próbowała atakować bez przerwy, to jednak żołnierze niemieccy oddziaływały metr za metrem straconego terenu w uporczywie zaciętej, krwawej walce.

Rano 15 kwietnia rozpoczęły się walki z niezmniejszoną gwałtownością. Na nowo rozpoczęły nieprzyjacielskie ataki spotkał się z gwałtownym niemieckim przeciwnatarciem, w przebiegu którego oddziały niemieckie wyrzuciły z czołgów broniących się bolszewików z terenu włamania.

W pełnej zmian walce człowieka przeciwko człowiekowi, czołgów przeciwko czołgom, załamały się w końcu także te próby bolszewików przełamania frontu dzięki oporowi niemieckiej piechoty wspieranej wydatnie przez artylerię i oddziały lotnictwa. Do wieczora tego gorącego dnia walki zniszczono 21 sowieckich czołgów, zestrzelono 55 nieprzyjacielskich samolotów i zdobyto albo uszkodzono dużo ciężkiej broni.

Mocno chyba ucierpiał nieprzyjacielskie oddziały, — które już w pierwszym dniu ataku straciły ponad tysiąc zabitych i wielokrotnie więcej w rannych — skoro w nocy na 16 kwietnia doszło jedynie do zupełnej nieznaczących utraczek.

Trzeciego dnia walk obronnych gorącym punktem usiłowań zmagających się na południe od dworca leżącego łańcuchem góry zalesionych wzgórz.

Jeszcze raz rzucili bolszewicy świeże siły do walki. Na wąskim odcinku rzucali nie raz od 20 do 30 czołgów naraz, aby przełamać stanowiska niemieckie — nie zważając na ciężkie straty walk poprzednich. Nigdzie jednak nie zdołał wróg zachwiać oporu nieprzyjacielskich wojsk, walczących z największą zaciętością i zdecydowaniem.

Do godzin popołudniowych 16 kwietnia stracili bolszewicy 50 czołgów i 98 samolotów, a dywizje szturmowe zostały tak ciężko przeżyte, że nieprzyjaciel musiał zaniechać swoich ataków w dniu 17 kwietnia. Szczególnie przyczyniła się do tego sukcesu obronne

go pewna południowo - niemiecka dywizja strzelców. Wymienienie były się też oddziały rumuńskie, które ramię w ramię z niemieckimi jednostkami bojowymi przeciwstawiały się bolszewickim atakom. 17 i 18 kwietnia atakowały wojska niemieckie odrywające się nieprzyjaciela i przeprowadzały akcje oczyszczające na terenach walk.

Jak wynika z zaobserwowanych nowych stanowisk przygotowanych, bolszewicy nie poniechali wcale swoich zamiarów prowadzenia nowych natarć — mimo ogromnych strat w zabitych i rannych.

Oprócz tego nieprzyjaciel wprowadził na całym odcinku frontu silne oddziały szturmowe, które w części południowej przemieniły się w ataki przeprowadzane w sile jednego batalionu. Udało się odeprzeć bez szczególnego wysiłku te miejscowe uderzenia, tak że oddziały niemieckie mogły w dniu 19 kwietnia kontynuować swoją przeciwalkę przeciwko resztkom rozproszonych w czasie walk obronnych, grup bojowych wroga oraz doprowadzić tę akcję do skutecznego zakończenia.

Bolszewizm jest wrogiem Bułgarii Nr. 1

Mowa ministra spraw wewnętrznych do urzędników policyjnych

SOFIA. (DNB). Bułgarski minister spraw wewnętrznych Grabowski wygłosił z okazji uroczystości zaprzysiężenia urzędników policyjnych mowę, w której przedstawił innymi wyjaśnił, iż Anglii po prawie czteroletniej wojnie czując zagrożenie starają się ratować rozpaczyliwie i przedsięwzięli środki terrorystyczne przeciwko ludności cywilnej. Agitowali tendencyjnie, aby w nieprzyjacielskich krajach spowodować niepokoje i sabotaże. Aby te działania rozwinąć, połączyli się oni z amerykańskimi i bolszewickimi.

Taktyka ta jednak, która w innych krajach się udawała, pozostała bez skutku w Bułgarii, ponieważ naród bułgarski wie, iż sprawa jego jest związana z Osią i paktem trzech.

Minister nakazał organom policji, aby skierowały swą energię przeciw elementom bolszewickim i zagrabiennym agentom. „Bolszewizm” zakończył swą mowę minister „jest wrogiem Bułgarii Nr. 1, z tego powodu naród bułgarski i państwo będzie go zwalczać wszelkimi siłami”.

Uroczystości wielkotygodniowe w Watykanie

RZYM. (DNB). W Wielki Czwartek i Piątek odbędą się msze papieskie w kaplicy Sykstyńskiej. Msze te rozpoczną się w W. Czwartek o godz. 10, a w W. Piątek o 9.30. W Wielki Czwartek Papież przenosi Przenajświętszy Sakrament z kaplicy Sykstyńskiej do kaplicy Św.

Pawła, która zwykle jest w ciągu całego roku zamknięta i otwierana tylko na te uroczystości.

W Wielki Piątek przenosi Papież Pius XII Przenajświętszy Sakrament w uroczystej procesji z powrotem do kaplicy Sykstyńskiej.

Zmiany w japońskim gabinecie

TOKIO. (DNB). W gabinecie japońskim przeprowadzone zostały we wtorek pewne zmiany. Ministerstwo spraw zewnętrznych obejmuje Szigemitsu, ministerstwo spraw wewnętrznych generał - porucznik Kisa-buro Ando a ministerstwo rolnictwa Tatsunosuke Yamazaki.

Ministerstwem oświaty i kultu religijnego kieruje prezes ministrów Tojo. Na prezydenta rządowego biura informacyjnego został mianowany Eiji Arai. Ministrem bez portfelu został Tadao Oasa, przywódca w międzyczasie rozwiązanej Himseito-partii.

Moskwa jest oburzona...

BERLIN. Jak wynika z pewnego długiego, czołowego artykułu moskiewskiej „Prawdy” — Stalin i jego żydowsko-bolszewicki mordery są niezmierznie oburzeni faktem, że przebywający na emigracji w Londynie Polacy, zwrócili się „ku zdiwieniu wszystkich” do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o wysłanie delegacji w celu przeprowadzenia identyfikacji rozstrzelanych przez komisarzy GPU w krwawym lesie katyńskim polskich oficerów.

„Polacy — tak pisze „Prawda” — nie mogli znaleźć nic lepszego, jak zwracać się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o zbadanie faktu, który niczym innym nie jest, jak tylko niemieckim przestępstwem”.

Moskwa powinna być wdzięczna właściwie Polakom w Londynie za ich wniosek i w miarę możliwości go popierać, ponieważ w ten sposób Międzynarodowy Czerwony Krzyż będzie miał możliwość stwierdzenia przypisanego przez Moskwę Niemcom zbrodni w krwawym lesie katyńskim.

Jeszcze jeden fakt jest w „Prawdzie” niezmiernie interesujący, a mianowicie brak jakiegokolwiek wzmiarki o oświadczeniu Sikorskiego.

Według tego oświadczenia Stalin zapytywany już przed dwoma laty o miejsce pobytu polskich jeńców wojennych w Związku Sowieckim oprócz wykrętów innej odpowiedzi dać nie mógł.

Silniejszy niż kiedykolwiek

TOKIO (DNB). Działania wojenne na południowym Pacyfiku, jak wyjaśniają sfery wojskowe podjęły ofensywę na linie zaopatrzeniowej i transportowej wroga. W rezultacie ofensywy tylko w tym okręgu operacyjnym od dnia 1 kwietnia zniszczono 25 transportowców, jak również 2 kontrtorpedowce i 1 krążownik, oraz uszkodzono ciężko 3 transportowce, a także jeden kontrtorpedowiec. Fakty te dowodzą, że nieprzyjaciel, po

mimo wielkiego niebezpieczeństwa i wysokich strat, za wszelką cenę chciał zaopatrywać swe bazy rozrzucone na dalekich przestrzeniach. Wypadki ostatnich tygodni wykazują dalej iż sytuacja wojenna ukształtowała się obecnie na korzyść armii japońskiej, która jest tam silniejsza niż kiedykolwiek i gotowa w dalszym ciągu zadawać nieprzyjacielowi niszczące cięsy.

„Timur i jego banda” Gloryfikacja młodocianych przestępców sowieckich w USA

Propaganda bolszewicka w Stanach Zjednoczonych święci triumfy. Podczas gdy poprzednio podawano narodowi amerykańskiemu za wzór bolszewickich zbrodniarzy, strzelających z płotu, to teraz próbuje się wzbudzić ich entuzjazm do sowieckich młodocianych band partyzanckich.

W czasopiśmie „Liberty” publikuje dziennikarka USA, Ella Winter, ilustrowany zdjęciami sowieckiego fotobiura artykuł pod tytułem: „Sowieckie dzieci walczy”. Przytacza w nim ona z najwyższym ze swej strony podziwem i uznaniem, że Sowiety młodocianych partyzantów wyszkoliły na cenną siłę pomocniczą w walkach ulicznych. Wymieniony artykuł podaje m. in. zdjęcie 13-letniego chłopca, który rzekomo zamordował czterech Niemców i gloryfikuje zbrodnie młodocianych band, stworzonych przez Sowiety.

Twierdzi ona, że według teorii

sowieckiej dziecko cierpi mniej z powodu wojny, jeśli samo bierze w niej aktywny udział. W związku z tym zorganizowano w Związku Sowieckim rozległą agitację, która przez zalecanie mord przeciwnika książki dla młodzieży usiłuje wzbudzić w niej niezdrowe zamiłowanie do okrucieństw wojny. W pierwszych tylko ośmiu miesiącach wojny — podaje dziennikarka — wypuszczono w Sowieckich dzieścię milionów egzemplarzy tego typu książek, zaszczepiających dzieciom skłonność do brania udziału w wojnie.

Jedną z takich książek — „Timur i jego banda” — miała według Amerykanki takie pochodzenie, że wzorując się na niej tworzone są w całym Związku Sowieckim „bandy Timura”.

Artykuł swój ilustruje dziennikarka szeregiem zdjęć młodocianych bandytów wyekwipowanych w strzelby, a nawet w dalekoosne karabiny.

(„Preussische Zeitung”).

Febra, tyfus i cholera wśród wojsk Czungkingu

SZANGHAI. (DNB). Według wiadomości „Centralpress” z Kantonu oddziały Czungkingu, przebywające w prowincji Yuennan, poniosły wielkie straty skutkiem wynikłej tam niedawno epidemii febr, przybierającej dotychczas niebywały rozmiar. Władze Czungkingu usiłują zwalczyć epidemię drogą zmobilizowania komisji dla zbadania stanu zdrowotności pod kie-

rownictwem rzeczoznawców amerykańskich, lecz praca ich jest bardzo utrudniona skutkiem braku środków lekarskich. Niebezpieczeństwo, zagrażające wojskom Czungkingu jest jeszcze bardziej spotęgowane wobec jednoczesnego wybuchu epidemii tyfusu i cholery w prowincji Yuennan, znanej jako rozsadanik febr.

Zachód słońca 19.36

— BIURO OPAŁOWE NIE ZA-
TWARJA JESZCZE SPRAW. Biu-
ro opałowe zarządu miejskiego o-
czywiście w tych dniach sporo po-
siada od różnych urzędów i przed-
siębiorstw, w sprawach opałow-
ych. Tymczasem biuro opałowe
jeszcze tych spraw wcale nie za-
twarja, bowiem oczekuje na wy-
wołanie przez władze wyższe odpo-
wiednich zarządzeń. (f)

Film „Irena“ należy do tych kilku lepszych filmów, jakie w ostatnich tygodniach mieliśmy możliwość oglądać w Wilnie. Choć za sam temat filmu, jakim jest zagadnienie czy kobieta mająca dwie dorastające córki może i ma prawo wyjść jeszcze raz zamąż nie jest nowy i był już niejednokrotnie opracowywany, to jednak gra dobranej trójki artystów: Lil Dagover (Jennifer Lawrence), Karol Schönbeck

» — **«Irena»**

(lord Corbett) i Sabine Peters (Irena), a zwłaszcza miła i bezpośrednia Irena, no i ładne plenery (zdjęcia jeziora i willi w porannej mgie) dodają temu filmowi sporo uroku. Film ten ma dużo interesujących momentów psychologicznych, dobrze zrobionych przez artystów i reżysera. Przed kilkunastu laty był on już wyświetlany pod tytułem „Szesnastolatka“ (f)

Na święcone dla biednych polskich dzieci pracownicy pralni wojskowej Nr. 1 (Kościuszki) i Nr. II (Śnipiszki) RM. 43 pf. 40.

W dniu imienia naszego syna
ś. p. Jerzego na polskie biedne
dzieci 25 RM. składają G. i M.
Szczerbinińscy.

Na święcone dla polskich bied-
nych dzieci 106 RM. od pracow-
ników i robotników Fabryki Cukrów
i Marmolady firma „Zibuti“.

Dominikanerstr.
Nr. 8.